

Φαινόμενον

Ενημερωτικό δελτίο του Τμήματος Φυσικής - Α.Π.Θ.

Φαινομενικά...

σ' αυτό το τεύχος επικρατεί ένα πνεύμα διαφορετικό από αυτό των προηγούμενων τευχών. Σωστά μαντέψατε, πρόκειται για το πνεύμα των Χριστουγέννων. Κι επειδή τα πνεύματα ανήκουν στον κόσμο των παραμυθιών έχουμε φροντίσει για το κατάλληλο παραμυθένιο ντεκόρ. Παράλληλα η παρέλαση των μεγάλων αστέρων συνεχίζεται στο "Φαινόμενον". Αυτό το μήνα υπάρχει ανταπόκριση από Βηθλεέμ: Ένα αστέρι αφηγείται: "Πώς έριξα φως στο πρόβλημα των τριών μάγων".

Ακόμη τολμήσαμε να ξεκινήσουμε μια ιδέα που τη σκεφτόμαστε καιρό: τις συνεντεύξεις Φυσικών!!!

Σε αυτό το τεύχος ο κ. Ι. Αντωνόπουλος μας εξομολογήθηκε γιατί έγινε Φυσικός και τι πιστεύει για το Τμήμα Φυσικής του Α.Π.Θ.

Για να τελειώνουμε όμως με τις παντός είδους περιαυτολογίες,

Καλή Χρονιά
σ' όλα τα παιδιά, μεγάλα και μικρά
και χρόνια πολλά.

Με πραγματική κι ουχί "φαινομενική" αγάπη,
οι συντελεστές του "Φαινόμενον"

ΜΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ...

ΜΙΑ ΆΛΛΗ ΑΡΧΙΖΕΙ...

Του χρόνου τα γυρίσματα δεν σταματούν ποτέ. Το μόνο που τελικά θπασαυρίζεται είναι μνήμες, άλλοτε ευχάριστες και άλλοτε ξεκειλισμένες από πίκρα. Όλες όμως θα μπορούσαν να οδηγούν στον ίδιο δρόμο, το αντρίωμα της καρδιάς, το γέμισμα της ψυχής με νέα δυνειρά και παιχνίδια του μυαλού παράξενα που όσο περνά ο καιρός τα σπρώχνουμε στο πίσω μέρος του μυαλού μας νομίζοντας πως έτσι θα τα ξεκάσουμε. Ας είναι αυτή η φορά που θα κλείσουμε τα μάτια μαζί και τη φωνή της λογικής για να ξεπροβάλει δειλά - δειλά μια λεπτή φωνή, εκείνη της καρδιάς, εκείνη που ξεκάσαμε να ακούμε και που αν συνεχίσουμε να την ξεκνάμε, θα σβήσει για πάντα. Η χαρά του να δίνεις και του να δίνεσαι είναι ίδια ή και μεγαλύτερη από τη χαρά του να πάίρνεις. Το μήνυμα των Χριστουγέννων είναι προσωπικό και ατομικό. Ας το φάξει ο καθένας μας μέσα του και αν το βρει ας...

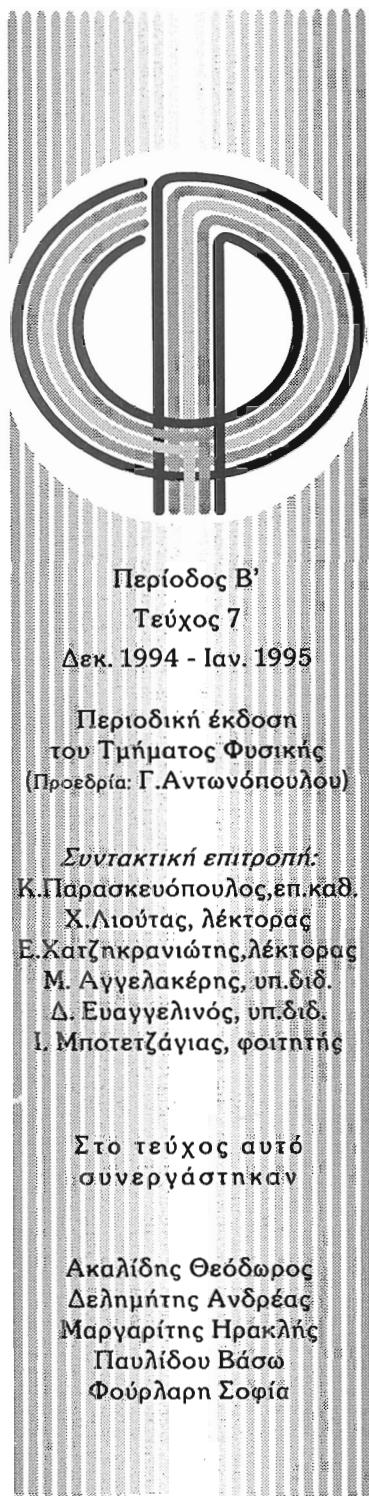
Ο ιανουάριος το τεύχος

To αστέρι των Χριστογέννων

Φυσική και παραμύθια

Η συνέντευξη του μήνα: I. Αντωνόπουλος

Νέα βιβλία πληροφορικής

Περίοδος Β'
Τεύχος 7
Δεκ. 1994 - Ιαν. 1995

Περιοδική έκδοση
του Τμήματος Φυσικής
(Προεδρία: Γ.Αντωνόπουλου)

Συντακτική επιτροπή:
Κ.Παρασκευόπουλος, επ.καδ.
Χ.Λιούτας, λέκτορας
Ε.Χατζηκρανιώτης, λέκτορας
Μ. Αγγελακέρης, υπ.διδ.
Δ. Ευαγγελινός, υπ.διδ.
Ι. Μποτετζάγιας, φοιτητής

Στο τεύχος αυτό
συνέργαστηκαν

Ακαδίδης Θεόδωρος
Δελημήτης Ανδρέας
Μαργαρίτης Ηρακλής
Παυλίδης Βάσω
Φούρλαρη Σοφία

Η μορφοποίηση του εντύπου
έγινε στο περιβάλλον
WINDOWS for Workgroups
στον εξοπλισμό που διέθεσε
ο Τομέας
Φυσικής Στερεάς Κατάστασης

Η εκτύπωση έγινε με την
τεχνική OFFSET στο
εργαστήριο τυπογραφίας
UNIVERSITY STUDIO

Η ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

καθηγητής Ιωάννης Αντωνόπουλος
πρόεδρος Τμήματος Φυσικής Α.Π.Θ.

**Γιατί αποφασίσατε να
γίνετε Φυσικός;**

Μεγάλο ρόλο σ' αυτή την απόφαση έπαιξε ο κ. Ν. Πλατάκης, ο καθηγητής Φυσικής που είχα στις δύο τελευταίες τάξεις του Γυμνασίου (τώρα Λυκείου). Με πολλά ενδιαφέροντα ο ίδιος (ασχολήθηκε έντονα με τη σπιλαιολογία αργότερα), με έπεισε ότι η Φυσική ήταν η επιστήμη του μέλλοντος - και νομίζω πως ακόμα έτσι παραμένει.

**Θα προτείνατε στην κόρη
σας να έλθει στο Τμήμα
Φυσικής του ΑΠΘ;**

Αν η ίδια επέλεγε τη Φυσική, σίγουρα θα της συνιστούσα το Τμήμα μας ως πρώτη επιλογή. Γιατί αυτή είναι και η αλήθεια για τη θέση του Τμήματος στον Ελλαδικό χώρο.

**Ποια είναι η άποψή σας σε
σχέση με προσανατολισμό
του Τμήματος σε φυσικούς
"παραγωγής και εφαρ-
μογών" ή φυσικούς
"καθαρής έρευνας" και
θεωρητικούς;**

Είμαι συνήθως "θετικός" στον τρόπο σκέψης και προσπαθώ να μην είμαι πολύ "αιθεροβάμων". Σε μια εποχή που η ανεργία σαρώνει και η νοοτροπία των Ελλήνων -ιδιαίτερα- γονιών εξακολουθεί να είναι "ένα χρυσό βραχιόλι" (το πυχί) στα παιδιά τους "και ύστερα βλέπουμε ...", είναι φανερό ότι προσπάθειες για βελτίωση της δυνατότητας επαγγελματικής αποκατάστασης είναι εκ των πραγμάτων πολύ δύσκολες και δεν έχουν νόημα αν τελικά οδηγούν απλά σε ένα άλλο είδος ανέργων, με λιγότερες ίσως δυνατότητες εργασίας.

**Ποιες νομίζετε πως θα ήταν
οι αλλαγές που θα έπρεπε
να γίνουν στο πρόγραμμα
σπουδών ώστε να ενσωμα-
τώνονται οι Φυσικοί καλύ-
τερα στη σύγχρονη κοινωνία
και να βρίσκουν δουλειά
ευκολότερα;**

'Ενα πανεπιστημιακό πυχί πρέπει να έχει δύο κύρια χαρακτηριστικά. Πρώτο να αντιπροσωπεύει ένα καλό επίπεδο γνώσεων στο αντι-κείμενό του και δεύτερο να περικλείει όσο το δυνατό περισσότερα εφόδια (και γιατί όχι "πολεμοφόδια") για την υπόλοιπη ζωή. Οι "επεμβάσεις" που πρέπει να γίνουν ώστε να βελτιωθεί η γνώση που θα αποκομίσει ο πτυχιούχος και ταυτόχρονα να μπορέσει να αντιμετωπίσει ευκολότερα και σωστότερα το πρόβλημα της επαγγελματικής αποκατάστασης αφορούν, γενικά στα Πανεπι-στήματα αλλά και ειδικότερα στο Τμήμα μας, τα παρακάτω θέματα:

- ◆ Πρόγραμμα σπουδών
- ◆ Υλικοτεχνική υποδομή
και εργαστήρια
- ◆ Διδασκαλία - εξέταση -
συγγράμματα
- ◆ Μεταπυχιακές σπουδές

Επίζω ότι στο διάμερο που θα διοργανώσει το Τμήμα μετά την εξεταστική θα γίνουν τεκμηριωμένες εισηγήσεις και εποικοδομητικές συντηρήσεις μεταξύ όλων των μελών του ώστε να καταλήξουμε σε χρήσιμα συμπεράσματα για τα επόμενά μας βήματα. Εν πάσει περιπτώσει, νομίζω ότι το πρόβλημα απαιτεί σωστές σταδιακές λύσεις. Και προς την κατεύθυνση αυτή πρέπει να εργαστούμε όλοι μαζί γιατί, όπως γράφιτικε και στο πρώτο τεύχος του "Φαινομένου",

"στο χώρο του Πανεπιστημίου, ένα χώρο με ιστορική σημασία, πέρα από συναισθήματα, κόρματα, αντιπάθειες και υστεροβουλίες, είμαστε όλοι αναγκασμένοι εκ των πραγμάτων να συνυπάρξουμε και να προχωρήσουμε μαζί". Πρέπει όμως να αναφέρω ότι έχουν σημειωθεί αρκετά βήματα προς τα εμπρός από το προηγούμενο ανάλογο διάμερο, που είχε γίνει το Μάιο του 1990.

Η έρευνα στο Τμήμα είναι αποτέλεσμα μενονωμένων προσπαθειών πίνυπάρχει και συνεργασία μεταξύ των τομέων, με άλλα Τμήματα του Α.Π.Θ. πίν και με άλλα Πανεπιστήμια;

Τόσο η νομοθεσία όσο και η ακαδημαϊκή παράδοση κατοχυρώνουν την ελευθερία των μελών της Πανεπιστημιακής κοινότητας -και επομένως και των μελών του Τμήματος- στην επιλογή των ερευνητικών τους δραστηριοτήτων. Όμως τα κοινά επιστημονικά ενδιαφέροντα (και οι καθορισμένες οικονομικές δυνατότητες) έχουν οδηγήσει σε σημαντικό βαθμό το προσωπικό σε συνεργασίες, είτε μέσα από προγράμματα είτε μέσα από διαπανεπιστημιακές συμφωνίες, τόσο στον Τομέα και το Τμήμα όσο και με άλλα ίδια ή ομοειδή ιδρύματα του εσωτερικού και του εξωτερικού. Και ενδεικτικά μπορώ να αναφέρω τα άλλα Τμήματα της ΣΩΕ, την Πολυτεχνική του Α.Π.Θ., το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, το κέντρο Πυρηνικών Ερευνών "ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ", το κέντρο Θεωρητικής Φυσικής στην Τεργέστη, το CERN, το Πανεπιστήμιο της Σόφιας, τα Πανεπιστήμια του Cambridge και του Liverpool στην Αγγλία, την Ακαδημία Επιστημών στην Ουγγαρία, το Πολυτεχνείο της Delft στην Ολλανδία, τα Πανεπιστήμια της Caen και της Grenoble στη

Γαλλία, το Ινστιτούτο Max-Planck στη Γερμανία κ.ά.

Υπάρχει συνεργασία ανάμεσα στα όργανα του Τμήματος και τους εκδεγμένους αντιπροσώπους των φοιτητών; Σε ποιους τομείς;

Όλα τα νομοθετημένα όργανα του Τμήματος προβλέπουν συμμετοχή φοιτητών. Επίσης οι φοιτητές συμμετέχουν και σε διάφορες άτυπες επιτροπές που έχει το Τμήμα για την καλύτερη λειτουργία του. Η συνεργασία γίνεται μέσα στο πλαίσιο αυτό καθώς και με διάφορες αντιπροσωπείες που έρχονται για προβλήματα που αναφύονται ανάμεσα στις τακτικές συνεδριάσεις των οργάνων.

Ποιες πολιτιστικές δραστηριότητες θα βλέπατε θετικά και θα στηρίζατε, στο πλαίσιο του Τμήματος; Έχετε κάποιες ιδέες για το πώς θα μπορούσαν να βοηθηθούν οι ίδιες υπάρχουσες;

Πιστεύω ότι η ύπαρξη πολιτιστικών δραστηριοτήτων είναι ιδιαίτερα αναγκαία για τους φοιτητές των θετικών επιστημών. Γι' αυτό, όπως ξέρετε, εκτός από την έκδοση του "Φαινόμενου" από τον Απρίλιο, το Τμήμα στήριξε το σχηματισμό Θεατρικής Ομάδας, της οποίας ίδιο έχει κατατεθεί το καταστατικό στο Πρωτοδικείο για να αναγνωρισθεί ως επίσημο σωματείο. Έτσι αφενός μεν θα είναι κάπι μόνιμο και αφετέρου θα μπορεί να διεκδικεί οικονομικές ενισχύσεις, εξίσου απαραίτητο στοιχείο για τη διατήρηση και ανάπτυξή της. Η ομάδα έδωσε μια επιτυχημένη παράσταση και σκοπεύει μετά την εξετασική να παρουσιάσει Αριστοφάνη.

Επίσης έχουν προχωρήσει οι προσπάθειες για συγκρότηση Μουσικής ομάδας και ετοιμάζεται και Σκακιστική ομάδα.

Το Φαινόμενον ελπίζει η σπίλη αυτή να καθιερωθεί σε μόνιμη σπίλη και να αποτελέσει βήμα λόγου για κάθε Φυσικό.

Η αναζήτηση συντεύξεων γίνεται από τους συνεργάτες μας αλλά είμαστε ανοιχτοί και σε κάθε πρόσκληση.

Συνέβη το Δεκέμβριο

1/12/1935

Γεννήθηκε ο Woody Allen,
κωμικός-σκηνοδέτης

3/12/1967

Έγινε η πρώτη επιτυχής
μεταμόσχευση καρδιάς σε
άνδρων

(από τον Dr Barnard)

8/12/1965

Ολοκληρώθηκε η πρώτη
διδακτορική διατρίβη στο
Computer Science Department
(University of Pennsylvania)

11/12/1844

Χρησιμοποιείται για πρώτη
φορά αναστολοί στην
οδοντιατρική

12/12/1792

Ο Beethoven ηλήφησε τον
Haydn ποσό αγίας \$19 για το
πρώτο μάδημα μουσικής

14/12/1503

Γεννήθηκε ο Nostradamus
(Michel de Notredame),
γάλλος προφήτης

16/12/1770

Γεννήθηκε ο Ludwig Van
Beethoven, συνδέτης

17/12/1790

Ανακαλύφθηκε το ημερολόγιο
των Αζτέκων

18/12/1796

Κυκλοφόρησε η πρώτη
κυριακάτικη εφημερίδα
("Monitor," Βατικάρη)

19/12/1906

Γεννήθηκε ο Leonid Brezhnev,
τέως Πρόεδρος της Σοβιετικής
Ένωσης

22/12/1956

Γεννήθηκε ο πρώτος μορίδας
σε αιχμαλωσία

25/12/1642

Γεννήθηκε ο Sir Isaac Newton,
Άγγλος μαθηματικός και
φυσικός

12/27/1901

Γεννήθηκε η Marlene Dietrich,
ιδονοτής

27/12/1845

Χρησιμοποιείται ο αιδέρας
ως αναστολικό σε τοκετά

ΠΕΡΙ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ... Ένα αστέρι που έζησε μια νύχτα

Oλα αρχίζουν με το άστρο (στο ευαγγελικό κείμενο δε γίνεται λόγος για κομπή, όπως πιστεύουν πολλοί) το οποίο λάμπρυνε τον ουρανό της Βηθλεέμ κατά τη γέννηση του Ιησού. Το άστρο αυτό, σύμφωνα με το κατά Ματθαίο Ευαγγέλιο, οδήγησε τους τρεις μάγους απ' την Ανατολή στον τόπο όπου γεννήθηκε ο Χριστός.

Δεν είμαστε, φυσικά, βέβαιοι ότι τα πράγματα εξελίχθηκαν έτσι όπως τα αφηγείται ο Ματθαίος. Ούτε θα φτάσουμε ποτέ στο σημείο να είμαστε απόλυτα βέβαιοι. Είναι όμως σίγουρο, ότι πρόκειται για μια συμβολική αφήγηση, για την οποία θα πρέπει να λάβουμε υπ' οψίν μια σειρά από ανακαλύψεις, που πραγματοποιήθηκαν στο διάστημα των τριών τελευταίων αιώνων.

Εν τω μεταξύ, έχει αποδειχθεί επιστημονικά ότι οι Βαβυλώνιοι αστρολόγοι (οι μάγοι, όπως τους αποκαλεί ο Ματθαίος), περίμεναν τον "κυρίαρχο του κόσμου" γύρω στο 7 π.Χ. Το έτος αυτό, μαζί με το αμέσως επόμενο, θεωρούνται από τους μελετητές σαν τα πιο πιθανά για τη γέννηση του Ιησού. Ο μοναχός Διονύσιος ο Μικρός, ο πρώτος άνθρωπος που χρονολογεί τα έτη από τη γέννηση του Ιησού και όχι από την κίτση της Ρώμης, (τέλη 5ου αιώνα - 540μ.Χ.) έκανε λάθος στους υπολογισμούς του για την αρχή της νέας εποχής γύρω στα 6 χρόνια.

Με τις εξηγήσεις αυτές αποκτούν νέα διάσταση τα δύο εδάφια του δευτέρου κεφαλαίου του κατά Ματθαίον Ευαγγελίου (*Ματθ. Β', 1-2*):

Toῦ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεέμ τῆς Ιουδαίας ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἵδοῦ μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα λέγοντες. ποῦ εστιν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ιουδαίων; εἶδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῷ ανατολῇ καὶ ἥλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ.

Αυτοί λοιπόν είναι οι βασικές σκέψεις με τις οποίες θα μπορούσαμε να διελευκάνουμε τους λόγους άφιξης των μάγων και την ερώτησή τους σχετικά με τον τόπο γεννήσεως του βασιλιά των Ιουδαίων. Η όλη περιγραφή κινεί το ενδιαφέρον του αναγνώστη όπως συμβαίνει με ένα αστυνομικό μυθιστόρημα.

Το 1603, ο περίφημος Κέπλερ, ένας από τους πατέρες της σύγχρονης αστρονομίας, παρατίρησε, από την Πράγα, τη φωτεινότατη σύνοδο, (δηλαδή την προσέγγιση) του Δία και του Κρόνου στον αστερισμό των Ιχθύων. Ο Κέπλερ καθόρισε με μαθηματικούς υπολογισμούς ότι το ίδιο φαινόμενο (που δημιουργεί έντονο και εντυπωσιακό φως στον έναστρο ουρανό) πρέπει να είχε συμβεί και το 7 π.Χ.

Ο ίδιος αστρονόμος ανακάλυψε αργότερα ένα

αρχαίο σχόλιο στη γραφή του ραββίνου Αμπραμπανέλ (Abrabanel), ενός από τους σημαντικότερους ερμηνευτές των μεσσιανικών προφητειών, το οποίο υπενθυμίζει, σύμφωνα με μια παράδοση των Εβραίων, πως ο Μεσσίας θα εμφανιζόταν όταν ο Δίας και ο Κρόνος θα ένωναν το φως τους με τον αστερισμό των Ιχθύων.

Λίγοι πίραν σοβαρά τις παραπρήσεις του Κέπλερ: Πρώτον, γιατί η κριτική δεν είχε ξεκαθαρίσει ακόμα την ακριβή χρονολογία της γέννησης του Ιησού. Δεν είχε γίνει γνωστό ότι ο Ιησούς γεννήθηκε πριν από την παραδοσιακή πημερομηνία, δηλαδή το 7 π.Χ. Έτσι, το έτος αυτό δεν "εντυπωσίαζε". Δεύτερον, η αστρονομία παρουσιαζόταν να ενώνει, μάλλον απροβλημάτιστα, τα επιστημονικά συμπεράσματα με τη μυστικιστική παράδοση.

Περισσότερο από δύο αιώνες αργότερα, ο Δανός μελετητής Munter ανακάλυψε και

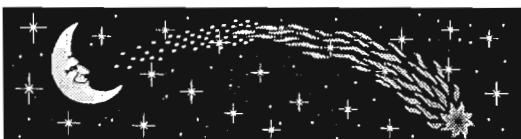
ΟΙ ΆΛΛΕΣ ΕΡΜΗΝΕΙΕΣ

Μήπως ήταν ένας κομπής; Μάλιστα την περίοδο εκείνη καταγράφεται η εμφάνιση δύο κομπών, ένας εκ των οποίων ήταν και ο κομπής του Haley. Επιπλέον, ο Ωριγένης γράφει: "Ήταν ένας μεγάλος και λαμπρός κομπής". Όμως, οι άνθρωποι θεωρούσαν τους κομπίτες σαν κακούς οιανούς. Ήταν προάγγελοι καταστροφών, θανάτων και εν γένει μη χαρμόσυνων γεγονότων. Αντίθετα, οι μάγοι όταν έκασταν προς στιγμήν των αστέρα και κατόπιν των ξαναείδαν "...εξάρποσαν καράν μεγάλο...". Άλλα ας μην ξενάμε, όπως τονίσθηκε και στην αρχή του άρθρου, ότι ο Ματθαίος δε μιλάει για κομπή.

Μήπως ήταν ένας nova; Οι novae π' "νέοι αστέρες", είναι αστέρες οι οποίοι εμφανίζονται αιφνίδια, λάμπουν εντονότατα για λίγες μέρες ή μίνες και κατόπιν "εξαφανίζονται", δηλαδή φαίνονται με τηλεσκόπια μόνο στο μέγεθος που είκαν πριν αναλάμψουν. Επίσης, έκουν την ικανότητα να εξαφανίζονται, να αναλάμπουν και πάλι και να εξαφανίζονται εκ νέου.

Να ήταν ένας τέτοιος αστέρας που έλαμψε πρώτα στην Ανατολή, κατόπιν εξαφανίστηκε προσωρινά για να ξαναεμφανιστεί πάνω από τα Ιεροσόλυμα; Τον Ιούνιο του 1977, μια ομάδα Άγγλων και Νεοζηλανδών αστρονόμων, ανακάλυψε ότι στα Αστρονομικά Αρχεία της Κίνας και της Κορέας καταγράφηκε η εμφάνιση ενός καινοφανούς αστρου, ενός nova, γύρω στο 5 π.Χ.

Na ήταν άραγε, αυτός το άστρο;
Βλέπομεν γὰρ ἄρπι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι....
(Κορινθ. Α' 12)

ερμήνευσε ένα μεσαιωνικό εβραϊκό σχόδιο του κειμένου των "εβδομήντα εβδομάδων" του Δανιήλ. Με τη βοήθεια της ερμηνείας, ο Munter απέδειξε ότι ακόμα και κατά το Μεσαίωνα για μερικούς σοφούς Εβραίους, η σύνοδος Δία-Κρόνου στον αστερισμό των Ιχθύων, πάντα ένα από τα "σημεία" που θα συνδευαν την έλευση του Μεσσία. Έτσι, έχουμε μια απόδειξη της ιουδαϊκής πίστης που επεσήμανε ο Κέπλερ και η οποία, μαζί με τις "χρονολογίες" του Ιακώβ, μπορεί να είχε συμβάλλει στην εβραϊκή αναμονή του πρώτου αιώνα.

Το 1902 τυπώθηκε η γνωστή Πλανηταριακή Τράπεζα που φυλάσσεται σήμερα στο Βερολίνο. Πρόκειται για έναν αιγυπτιακό πάπυρο που παρουσιάζει με ακρίβεια τις κινήσεις των πλανητών, από το 1700 π.Χ. μέχρι το 1000 μ.Χ. Οι υπολογισμοί του Κέπλερ (που αποδείχθηκαν σωστοί από τους σύγχρονους αστρονόμους) βρίσκουν στο χάρτη αυτό, μια μεγαλύτερη

επιβεβαίωση, η οποία στηρίζεται στην παραπότητα των Αιγυπτίων συντακτών της Πλανηταριακής Τράπεζας. Το 7 π.Χ. επαληθεύτηκε η σύνοδος Δία - Κρόνου, που έγινε ορατή σε όλη τη Μεσόγειο.

Η πόλη Σιππάρ βρισκόταν πάνω στον Εφράτη και πάντα έδρα μιας γνωστής αστρολογικής σχολής των Βαβυλωνίων. Το 1925, δημοσιεύτηκε το Αστρικό ημερολόγιο της Σιππάρ, μια πλάκα από τερακότα πάνω στην οποία είναι χαραγμένη μια επιγραφή σε σφρυνοειδή γραφή. Το "Ημερολόγιο" αυτό περιλαμβάνει όλες τις κινήσεις και σύνοδοι των άστρων που έγιναν μετά από το 7π.Χ. Προτιμήθηκε το συγκεκριμένο έτος γιατί, σύμφωνα με τους αστρονόμους των Βαβυλωνίων, κατά το χρόνο αυτό έπρεπε να πραγματοποιηθεί τουλάχιστον τρεις φορές, η ένωση του Δία με τον Κρόνο στον αστερισμό των Ιχθύων: στις 29 Μαΐου, την 1^η Οκτωβρίου και την 5^η Δεκεμβρίου. Κανονικά, η σύνοδος αυτή γινόταν κάθε 794 χρόνια και μόνο μία φορά. Ο υπολογισμός αυτός των εμπειρογνωμόνων της Σιππάρ, κρίθηκε απόλυτα ακριβής από τους σύγχρονους αστρονόμους.

Οι αρχαιολόγοι κατόρθωσαν να ερμηνεύσουν ακόμα και τα σύμβολα των Βαβυλωνίων αστρολόγων. Ο Δίας, για τους αρχαίους μάντεις, πάντα ο πλανήτης των ισχυρών του κόσμου. Ο Κρόνος πάντα ο πλανήτης που προστάτευε το Ισραήλ. Ο αστερισμός των Ιχθύων εθεωρείτο το σημείο του "Τέλους των Καιρών", δηλαδή της αρχής της Μεσσιανικής εποχής.

Συμπεραίνουμε ότι θα πρέπει να είναι κάπι περισσότερο από απλός μύθος, η αφήγηση του Ματθαίου για το ταξίδι των Μάγων από την Ανατολή στην Ιερουσαλήμ, για να πληροφορηθούν:

"Που γεννήθηκε ο Βασιλιάς των Ιουδαίων".

από το βιβλίο **Υιόθεοη Ιησούς**

V. Messorei

επιμέλεια: **Μποτεζάγιας Ιωσήφ**
φοιτητής Γου εξαμήνου

Ἄντεντρά πορφίν τα αινίγματα

Απεικάσματα των νόμων της φύσεως σε ελληνικά παραμύθια

Aφού οι μακριές χειμωνιάπικες νύχτες υπήρξαν ο πιό πρόσφορος τόπος για να ξεδιπλωθούν οι θαυμαστές ικανότητες των παραμυθάδων κι αφού όλο το Δωδεκαπέρα παρουσία των ξωτικών έπαιρνε υλικότερη παρά ποτέ υπόσταση, η πρόκληση να μιλήσουμε με παραμύθια και παραβολές γίνεται τις μέρες αυτές, λέσ επαναπόδραστη.

Αρχή λοιπόν, του παραμυθιού, καλποσέρα σας.

Μια φορά κι έναν καιρό, γύρω στον 17ο αιώνα, κάποια ανίσυχα πνεύματα προκρίνοντας την παραπήρηση και το πείραμα, οδηγήθηκαν στην αμφισβήτηση της ακλόνητης -μέχρι τότε στην Δύση- αυθεντίας του Αριστοτέλη και στη θεμελίωση μιας νέας Φυσικής. Η ιστορία αυτή είναι, δίγο-πολύ, γνωστή σε όλους μας.

Οπόσο, δίγοι γνωρίζουν ότι την ίδια εποχή, άλλα ανίσυχα πνεύματα -εργαζόμενα ασφαλώς υπό τελείως διαφορετικές συνθήκες - αποκρυπτάλλωναν

την εικόνα μιας άλλης κοσμοθεωρίας, γνωσίως Ελληνικής, καθόλου - μα καθόλου - πεζής και, όπως θα δούμε, πρακτικής στις ιδέες της ίσως περοσσότερο και από τον σημερινό άνθρωπο. Παραπρήσεις του τύπου "για ποιές ιδέες μιλάπε επιπέδους" και "το παρόν άρθρο στερείται ρεαλισμού" απορρίπτονται, ως αποκυνήματα νεκρής φαντασίας.

Δυστυχώς, η άλλη Φυσική δεν έχει διασωθεί παρά μόνον αποσπασματικά, από στόμα γιαγιάς σε αυτιά εγγονών. Έτσι, θα επιχειρήσουμε εδώ

μια αναφορά σε ορισμένα σημεία της, π οποία εδπίζουμε να εναισθητοποιήσει τους αναγνώστες και να τους παροτρύνει να ίδουν στις εικόνες των παραμυθιών τις λανθάνουσες αλήθειες που οι ίδιοι εικονίζουν με μαθηματική τυπολογία.

Ξανά λοιπόν, αρχή του παραμυθιού, καλποσέρα της αφεντιάς σας.

Στα πολύ παλιά τα χρόνια, όταν η Ακρόπολη ήταν οικόπεδο και η Νέσσου, το τέρας του Λοχ Νές ήταν αυγό, ο ουρανός ακουμπούσε στη γῆ. Ο θόλος του ήταν γυάλινος και, μεριές-μεριές, μαλακός. Οι άνθρωποι, δσα αντικείμενα δεν έβρισκαν τι καλύτερο να τα κάνουν, τα κάρφωναν πάνω στον ουρανό (δες και διαισθάνονταν την δορυφορική αυτοκρατορία). Κάποιοι κάρφωσαν κάποτε ένα αρκουδοτόμαρο κι από κείνο γίνηκαν άστρα και φαίνεται ακόμη π ουρά της αρκούδας στον ουρανό. Και μια κλώσσα που την έλεγαν

Πούλια κι είχε εφτά κλωσσόπουλα, πήγε κι έκανε τη φωλιά της στον ουρανό. Όμως κάποιος πειναλέος έφαγε το ένα κλωσσόπουλο κι άφησε μόνο τα φτερά του. γι' αυτό, μόνο έξι αστέρια στην Πούλια φαίνονται καθαρά.

Η γη, πάλι, σπρίζεται σε τρεις ξύλινους στύλους (σμιλεμένους με όσπι κομψότητα και συμμετρία παρουσιάζει και ο νόμος της παγκοσμίου έλξεως). Τους στύλους αυτούς βέβαια μέρα και νύχτα τους πριονίζουν τα καρκαντέδια (οι γνωστοί μας καλλικάνταροι, εργαζόμενοι ακατάπαυστα για την κρατιώση της μεγίστης εντροπίας). Μια κι όμως δεν αποφασίστηκε τελεσδίκα π σκοπιμότητα της φοράς των φαινομένων, ακριβώς μέρες σαν κι αυτές που τώρα διανύουμε, Χριστούγεννα δηλαδή, δεν

... Φεγγάρι μου ολόγομφο και κοσμογυρισμένο.
μιν είδες της πεντάμορφης το μωσικό
παλάτι....

μπορούν να αντισταθούν στον πειρασμό, κάνουν ένα διάλειμμα για να τιμπίσουν κανένα μελομακάρον και μερικούς κουραμπιέδες.

Και μέχρι την Πρωτοχρονιά και τα Φώτα που μένουν τα κακόμοιρα στη γή μας (για να προλάβουν και τη βασιλόπιτα), οι άπιμοι οι στύλοι ξαναγίνονται καινούριοι! Και, άντε πάλι, απ' την αρχή: Κάθε πριονιά και σεισμός, κάθε στύλος κρεμισμένος και ρήγμα.

Σαν κερασάκι στην τούρτα, σας παρουσιάζουμε ένα επίπευγμα παραμυθικής τεχνολογίας, που θα καθιστούσε ακροστη όχι μόνον την κινητή τηλεφωνία: Ποιός από εμάς δεν έχει, άραγε, ακούσει από τη γιαγιά του το κλασσικό θέμα της τρίχας;

...σαράντα μέρες μάδαινε τα μωσαϊκά της πέτρας κι ύστερα αγεγάλαστο. εσμύλεγε στην πέτρα το λοντούδι...

σκηνή όπου ο πρωας του παραμυθιού βοηθά τη μάγισσα, το αλογάκι, τον αετό, το λιοντάρι, το ψάρι, τα μυρμήγκια, το βασιλόπουλο, τη νεράΐδα,

τον άλλο πρωα, τη βασιλοπούλα, και ό, πι άλλο βάλει, τελοσπάντων, ο νούς σας αν και συνίθως είναι το μικρό και το αδύναμο. Με τη σειρά του, ο αποδέκτης της βοήθειας του δίνει μια τρίκα της κεφαλής του, ένα φτερό, ένα λέπι με την προτροπή να το χρησιμοποιήσει στην έσκαπτη ανάγκη, και φυσικά το χρησιμοποιεί με το αισιότερο τέλος. (Αν είναι κανένας που απορεί, ας θυμηθεί την ασήμαντη εκείνη ποσότητα της μάζας, π οποία κρύβει ενέργεια ικανή να ανατρέψει την τάξη και την ιστορία και του δικού μας κατά πάντα απού κόσμου.)

Στους δύσπιστους που - πιθανώς - θα υποστηρίξουν πως δεν ξέρουμε τι λέμε και πως η παραμυθιακή Φυσική ΔΕΝ EINAI επιστήμη,

Χόκκινη κλισσετή δεμένη.
στην ανέμη περασμένη
δύστη της κλίντσος να γυρίσει
παραμόδη ν' αρχίνισει

Ως γόρδος δεσμός και μίτος
στο δαιδαλόθες αίνιγμα του Σύμπαντος
μα στοιχειώδης διαταραχή αναγνωρίζεται
την φαντασμαγορία εκφραίνοντα της Χτίσεως.

(Προς Θεού, όμως, αυτά που σας λέμε είναι σοβαρά κι όχι τρίχες.) Εννοούμε, φυσικά, τη

απευθύνουμε, κλείνοντας, το απόσπασμα που ακολουθεί και το οποίο αναφέρεται στο τι EINAI επιστήμη:

"Η χημεία είναι ένα ον το οποίο κάμνει να παρουσιάζονται επούτα τα σώματα οπού βλέπομεν εις εκείνα τα παραμικρά οπού δεν βλέπομεν.....Από την χημείαν μανθάνομεν πώς γίνεται το κίνησις των σωμάτων, την οποία εφεύρε ένας αρχαίος καθήμενος κάτω από την απιδιά όταν έβλεπε και έπιπτε ένα απόδι και εγνώρισε εκείνην την δύναμιν (δείχνει με το χέρι) οπού την λένε βαρύπτα...."

(Από το λόγο της 17ης Οκτωβρίου 1845 του ιατρού και τότε πρωθυπουργού Κωλέτη πρός τη Βουλή των Ελλήνων - το περιστατικό είναι πέρα για πέρα αληθινό....)

...δρόμο παιρνονν. δρόμο αγίνονν. τον ουρανό διαβαίνοντε. που τελειωμό δεν έχει...

Παυλίδου Βασιλική-Φοιτήτρια 1ου εξαμήνου Δελημπτής Ανδρέας-Φοιτητής 1ου εξαμήνου
Λιούτας Χρήστος-λέκτορας

Νέα Βιβλία Πληροφορικής

Τα παρακάτω βιβλία σχετικά με υπολογιστές και εγκειρίδια προγραμμάτων βρίσκονται στην βιβλιοθήκη του Τμήματος Φυσικής στην ΚΛΕΙΣΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ.

**Τα Μυστικά των
Υπολογιστή σας**
(από την 1^η αμερικ. εκδ.),
C.M.Halliday
(αποδ:Κ.Χρυσανθοπούλου)

Αναλυτικό λεξικό Πληροφορικής και Ηλ. Υπολογιστών. 3 ^η εκδ., Γ.Δεσπότης	Αρχιτεκτονική Υπολογιστών: Software - Hardware, T. Luce (αποδ: Αγνή Πασχάλη)	Υπολογιστές για Τεμπέληδες (από την 1 ^η αμερικ. εκδ.), G. Weisskopf (αποδ: Ε.Καλογήρου)
EXCEL 5. Pocket guide: Ο περιεκτικότερος οδηγός τσέπης, Κ.Καδής	Το Πλήρες Περιβάλλον του Microsoft Office, R.Mansfield (αποδ: Ε.Γκ.Καλογήρου)	Σύγχρονο Λεξικό Πληροφορικής. 6 ^η εκδ., Π.Κ.Γαρίδης και Εμ.Ν.Δεληγιαννάκης
Εγκειρίδιο της Microsoft Access 2 (μετ. από 2 ^η αμερικ. εκδ.), A. Simpson (αποδ: Ε.Γκ.Καλογήρου)	Microsoft Access 2 for Windows: Βίβλα προς Βίβλα. Εύχρηστα, (μετ. Π. Σταυρόπουλος)	Word 6: Pocket Guide, Σ. Γκίκας
Σύγχρονα Λειτουργικά Συστήματα; τόμος Α, A.S.Tanenbaum (επιμέλεια: Π.Γεωργιάδης)	Εγκειρίδιο του CorelDRAW 4 (από την 1 ^η αμερικ.εκδ.1994), R.Altman (αποδ: Ε.Γκ. Καλογήρου)	Ψηφιακή Σκεδίαση. 2 ^η εκδ., M.M.Manos (μετ. Α.Τραγανίτης)
Ο Οδηγός της Microsoft για το MS-DOS έκδοση 6.2, Van Wolverton	UNIX, P.W.Abrahams and B.R.Larson (μετ. Ε.Μανωλοπούλου)	Ο Οδηγός της Microsoft για το UNIX, J.Woodcock et al. (μετ. Λ.Γατσώρης)
To Πρώτο Βιβλίο της FORTRAN 77. 2 ^η εκδ., J.Shelley (αποδ: Γ.Κ.Βαγενάς)	Χρήση και Εφαρμογές της Γλώσσας Assembly. Αναθεωρ. 2 ^η αμ.εκδ. Wyatt, Allen L. (μετ. Ε. Γκ.Καλογήρου)	Windows NT: Pocket Guide, J.E.Powell (μετ. Σ.Γκίκας)
Οδηγός της Turbo Pascal για Windows (από την 1 ^η αμερ. εκδ.), S.D. Palmer (αποδ: Ε.Καλογήρου)	Χρήση και Εφαρμογές της Turbo Pascal 6.0. (από τη 2 ^η αμ.εκδ), M.Yester (απόδ. Ε.Καλογήρου)	Borland C++. Προγραμματισμός για Windows (από την 3 ^η αμερ.εκδ.), S.Holzner. (αποδ:Ε.Γκ.Καλογήρου)
Εξερευνήστε το Internet, B.Falk (μετ. Μ.Αγρανίτης)	Ο Οδηγός της Microsoft για τη Visual Basic (ver. 3.0 for Windows), R. Nelson, (μετ. Κ. Μαστιχιάδου)	Visual C++: Προγραμματισμός για Windows. 2 ^η εκδ., S.Holzner, (αποδ: Ε.Γκ. Καλογήρου)
Internet (ελληνικό). Σειρά "Γνωριμία με ..."; No 7, Δ.Λεβεντίδης	Μικροεπεξεργαστές: Αρχές και Εφαρμογές, C. M.Gilmore, (αποδ: Κ. Δικταπανίδης)	Ο Βοηθός του Τεχνικού των PC, M.Minasi (μετ. Α.Σοφός)